

Oponentský posudek na diplomovou práci Dagmar Kohoutové

z katedry antropologie a genetiky člověka PŘF UK v Praze

RNDr. Vladimír Blažek, CSc., katedra antropologie FF ZČU v Plzni

Diplomová práce Dagmar Kohoutové se zabývá fenoménem pachového „podpisu“ a konkrétně jeho ovlivněním vyholováním v axilární oblasti. Práce má přes 100 stran, využívá 108 zdrojů, převážně anglicky psané časopisecké odborné literatury. Je členěna podle zvyklostí na teoretický přehled, stanovení cílů, popisu a vysvětlení metodiky, popis výsledků, diskuzi a závěry.

Cíle práce jsou celkem jasně formulované a odpovídají kontextu studia významu pachové komunikace člověka. Cílům práce odpovídá i způsob sběru dat a postup pro získání primárních dat na základě osvědčených pravidel.

Práce je psaná dobrou češtinou a srozumitelně, grafická úprava je na kvalitní úrovni. Členění kapitol je logické, závěry jsou formulovány stručně a jasně. Tabulky a grafy dokreslují text a pokrývají vhodnou dokumentaci výsledků.

Zcela adekvátní je i rozsah a charakter použité literatury; v textu jsem nenašel pochybení z hlediska citačního úzusu při zvolené podobě citování (jen poznamenávám, že je prosazováno při použití internetového zdroje datování, kdy jej bylo využito; nepoužíval bych české „a“ ve výčtu autorů, zvl. když většina citací je v angličtině – spíše se hodí použít „&“; bývá zvykem odlišit italikou název časopisu či název knižní publikace, ale tyto připomínky nechápu jako kritiku, spíše jako upozornění).

V elektronické verzi zasláné diplomové práce je v záhlaví uvedeno označení kapitoly 7 (nevím, jestli se nejedná o náhodu z hlediska použité verze pro odeslání či chybičku v práci) Žádné chyby nebo typografické nedostatky jsem neshledal, což považuji u poměrně rozsáhlého textu za mimořádné (vždy se najde výjimka – viz na str. 93 je nepatřičně široká mezera v textu, ale jinak jsem nezachytil při průběžném čtení žádný nedostatek!).

Těžiště v teoretickém úvodu je zaměřeno na vliv mikroflóry na pachový „podpis“, ale přitom sama autorka upozorňuje, že se u pachového podpisu jedná o komplex vlivů (genetické, pohlaví, jídlo a koření, prožívané emoce ...), jež vedou k aktuálnímu stavu pachového podpisu. I přes zřejmě klíčovou roli mikroflóry je přeci jenom základem specifčnosti pachového „podpisu“ produkce kožních žláz. Z uvedeného důvodu bych já osobně změnil pořadí podkapitol – logicky nejprve jsou vyprodukovány sekrety a pak je mikroflóra pozmění, výsledkem je pak nějaký určitý pach. Poznávám, že skrytost ovulace u člověka má charakter snížení vizuální stimulace pro jiné muže, pro vlastního partnera je zřejmě nahrazena zvýrazněním pachových signálů. V práci jsem si nevšiml popisu mezipopulačních rozdílů pachového podpisu a jeho utváření.

K metodické části poznávám: Možná lze konstatovat, že koncepce diplomové práce byla metodicky až příliš detailně propracována do 4 samostatných experimentů se zaměřením např. na vliv zarůstajícího ochlupení, ale přitom bez možnosti sledovat v dlouhodobější perspektivě jiné faktory (což autorka sama v diskuzi konstatuje, resp. přiznává). Jinak řečeno: i při jednodušším uzpůsobení experimentů by bylo dosaženo více méně stejných výsledků (byť méně detailnějších). Toto uvádím proto, že pro diplomovou práci považuji rozsah vlastní výzkumné práce (zvl. sběru materiálu) za dosti náročný. Autorka se však s tím dokázala vyrovnat a zvládla tuto úroveň velmi kvalitně.

Celkově hodnotím diplomovou práci Dagmar Kohoutové velmi kladně. V zásadě nemám žádné připomínky a výtky. Navrhuji známku **v ý b o r n ě**.

V Praze – 21.5.2007

Vladimír Blažek

